

† ПАРОХИЈСКИ ГЛАСНИК ХРАМА „СВ. ТРОЈИЦА“

МЕЛБУРН, НЕДЕЉА 27. МАРТ 2022. БРОЈ 134. Година IV

HOLY TRINITY SERBIAN ORTHODOX CATHEDRAL, 1 NOEL ST, BRUNSWICK EAST VIC 3057

ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Милорад Лончар, парох и старешина Храма · 0478 922 154 · frmilorad@hotmail.com
ПРОТОЈЕРЕЈ-СТАВРОФОР Петар Дамњановић, парох · 0467 613 165 · protapetar@hotmail.com

SvTrojicaMelbourne СвТројицаБранズвик HOLY.TRINITY.BRUNSWICK

СВА ПИТАЊА, ПРИМЕДБЕ, МОЛБЕ ЗА ПАСТИРСКУ И ДРУГУ ПОМОЋ ДОСТАВИТЕ НА ГОРЕ НАВЕДЕНЕ АДРЕСЕ.

КАЛЕНДАР И РАСПОРЕД БОГОСЛУЖЕЊА ТОКОМ НЕДЕЉЕ

НЕДЕЉА, 27. МАРТ ПРЕП. БЕНЕДИКТ НУРСИЈСКИ	3. НЕДЕЉА ПОСТА – КРСТОПОКЛОНА ГЛАС 7. Јутрење – Јев. 7. Вакгрсно Јн. 20,1-10 Апостол: Јев. 4,14-5,6; Јев. Мк.8,34-9,1
СРЕДА, 30. МАРТ	ПРЕЂЕОСВЕЋЕНА ЛИТУРГИЈА У ХРАМУ СВ. ПЕТКЕ, РОКБЕНК У 10ч
ЧЕТВРТАК, 31. МАРТ	АКАТИСТ ПРЕСВЕТОЈ БОГОРОДИЦИ 19ч
СУБОТА, 2. АПРИЛ	ВЕЧЕРЊЕ 19ч
НЕДЕЉА, 3. АПРИЛ ЧЕТВРТА НЕДЕЉА ПОСТА	ЈУТРЕЊЕ 9ч ЛИТУРГИЈА 10ч ВЕЧЕРЊЕ У ЛАНГВОРИНУ У 18ч
У ЦРКВИ НЕМА ПАНДЕМИЈСКИХ ОГРАНИЧЕЊА НИТИ ЈЕ ОБАВЕЗНО БИТИ ВАКЦИНИСАН.	
ВЕЛИКИ И ЧАСНИ ПОСТ ЈЕ У ТОКУ И ТРАЈЕ ДО СУБОТЕ 23. АПРИЛА.	

КРСТОПОКЛОНА НЕДЕЉА

...Отуда произлази и други сми-сао Крста. За Крстом, Христовим, долази наш крст, мој крст о коме је говорио Христос: „Ко хоће да иде за мном... нека узме крсъ свој...“ (Мк. 9,34) То значи да пред истим оним избором пред којим су оне ноћи стајали сви – и Пилат, и римски војници, и јеврејски вођи, и гомила, и сваки човек у тој гомили – стоји свако од нас увек и сваки дан свога живота. Споља гледано то може да нам изгledа као нешто не-важно и другостепено. Међутим, за савест нема првостепеног и другостепеног. Има само истине и не-истине, добра и зла. Али, сваки дан узимати и носити свој крст не значи само трпети тешкоће и бреме животно. То пре свега значи непрестано живети у сагласју са својом савешћу, живети у светлости суда савести. Ево, и дан данас пред лицем читавог света безбожници хапсе људе који „никаквога зла нису учинили“, муче их, и бију, бацају у тамницу или конц-логоре.

И све то „по закону“, све по по-слушности и дисциплини, све „у име поретка“ и „за добро свих“. И колико је и дан-данас „Пилата“ који перу руке, колико је само и дан-данас војника који се труде да испуне своју војничку дисциплину и колико и дан-данас има људи који послушно и ропски урличу, или у најбољем случају ћутке посматрају тај тријумф зла у свету.

На Крстопоклону недељу износи се крст на средину цркве: поклонимо се крсту, целивајмо га и сетимо се смисла Крста Христовог. Шта нам говори, на шта нас позива Крст Христов? Да се сетимо Крста као избора. Избора од кога зависи све у свету и без кога је све у свету - тријумф зла и тмине. „На суд сам дошао у свет овај“ – говори Христос. На том суду – суду распете Љубави, Истине и Добра – стоји свако од нас...

Прошојереј Александар
Шмеман

ТРОПАР КРСТУ
**Спаси гдји люби твој,
и благослови достојније твоје,
победи православним
христијанима и сопротивним
длржима,
и твоје сокријаш крстом
твојим житељство.**

Спаси Господи људи твоја,
и благослови достојаније твоје,
победи православним
христијаном нашим
на сопротивнија даруја,
и твоје сокријаш Крестом
твојим житељство.

Спаси Господе народ твој,
и благослови наслеђе твоје,
даруј му победу над
противницима,
и твојим крстом сачува
своје житеље.

РАСПОРЕД САБОРНИХ ВЕЛИКОПОСНИХ БОГОСЛУЖЕЊА У ХРАМОВИМА МЕЛБУРНА И ВИКТОРИЈЕ ТОКОМ ЧАСНОГ ПОСТА 2022.

СРЕДОМ – Св. Пређеосвећена Литургија (причешће) у 10ч ујутру
НДЕЉОМ – Великопосно Вечерње и предавање у 18ч увече

Недеља	Дан и датум	Време	Богослужење	Место и храм	Предавач - проповедник
III	Уторак, среда и четвртак 22-24. март	-	Свештенички састанак	Хол код Канбере, Манастир Св. Саве	-
	Недеља, 27. март	18ч	Великопосно Вечерње и предавање	Рокбенк, Храм Св. Пејине	Прота Борислав Петровић
IV	Среда, 30. март	10ч	Св. Пређеосвећена Литургија	Рокбенк, Храм Св. Пејине	-
	Недеља, 3. април	18ч	Великопосно Вечерње и предавање	Лангворин, Храм Св. Василије Осирошки	Прота Милорад Лончар
V	Уторак, 5. април	10ч	Св. Пређеосвећена Литургија	Кизборо, Св. Првомученик Стеван	-
	Недеља, 10. април	18ч	Великопосно Вечерње и предавање	Кизборо, Св. Првомученик Стеван	Презвитељ Бојан Влајић
VI	Среда, 13. април	10ч	Св. Пређеосвећена Литургија	Гринзборо, Храм Св. Саве	-
	Недеља, 17. април Цвети	18ч	Великопосно Вечерње и предавање	Гринзборо, Храм Св. Саве	Прота Петар Божић
VII	Велика Среда 20. април	19ч	Св. Тајна Јелеосвећења	Карум Даунс, Св. Стефан Дечански	Прота Чедомир Видеканић
Васкрс	Васкрсни Понедељак 25. април	10ч	Св. Литургија	Илајн, Манастир Св. Саве	Све свештенство Викторије

САСТАНАК СВЕШТЕНСТВА МИТРОПОЛИЈЕ АУСТРАЛИЈСКО- НОВОЗЕЛАНДСКЕ

Прошле недеље, између 22. и 24. марта, одржан је братски састанак свештенства и монаштва Митрополије у манастиру Св. Саве у Холу код Канбере. Састанку је председавао Његово Преосвештенство Г. Силуан.

Ово је било време заједничког богослужења, молитве и разговора о текућим проблемима.

Најзначајнији део овог молитвеног дружења, поред исповести свештенства, било је предавање протојереја-ставрофора др Милоша Весина, на тему:

„Пасхирски при-
станишни Светој Тајни
Поклоњања и Испове-
шти“. Прота Милош је одржао ово
предавање преко
Зума, из руског ма-
настира у Џордан-
вилу у Америци. Можете га погледати на
нашем каналу (ако
читате електронску
верзију Гласника,
кликните на Јутјуб
линк у заглављу на првој страни
или овде:

https://youtu.be/Em_CpEVD86Q

ТРЕЋА НЕДЕЉА ПОСТА – КРСТОПОКЛОНА

(Јев.4, 14- 5, 1-6)

“Стога приступајмо смјело пријестолу благодати, да примимо милост и нађемо благодат за благовремену помоћ” (Јев. 4, 16).

Апостол Павле пише Јеврејима о Првосвештенику Христу, позивајући их да разумеју Његову првосвештеничку улогу у нашем спасењу као и на потребу следовања Христу. Апостол их опомиње да је Првосвештеник прошао сва искушења, сва страдања и да може разумети све нас који се нађемо у разним невољама.

„Јер немамо првосвештеника који не би мојао састрадајши немоћима нашим, нејо Првосвештеника који је у свему кушан као и ми, али без ћријеха“ (Јев. 4, 15)

Свако, дакле, од нас када страда треба да разуме да Христос Првосвештеник, Спаситељ света и човека, састрдада са нама. Он је већ прошао страдања, „у свему кушан као и ми“, међутим, разлика је у томе што је Он без греха. Он је овим примером сопственог страдања за наше грехе, и узимањем греха целог човечанства на себе, учинио да су наши терети, ма колико тешки, подношљиви. Оно што се од нас очекује јесте да у време сопственог страдања призовемо пред наше духовне очи слику Христа и Његове жртве и то ће нам помоћи да разумемо зашто и сами страдамо. Јер, ако је Он, Господ и Спаситељ наш, који је дошао да нас спасе, као награду за то примио крсно страдање, шта онда ми, Његови следбеници, оптерећени грехом, можемо да кажемо у вези са својим страдањем?

Св. Јустин Ђелијски, када тумачи Апостола Павла, пише: „Ошако је ћрех ушао кроз Адама у људску ћрироду, он је ђомоћу својих сила и сјраси, изјрадио чишавој свој човеку, у човеку, и

хоче њиме да замени оној бојоликој и бојочежњивој човеку, сазданој безрешним Бојом“.

Пошто је први човек погрешио и отпао од Бога, он је почeo да тражи неки нови идентитет. Човек као разумно биће, створен од Творца који не престаје да ствара, створен по слици Створитеља, и сам има потребу да ствара. Реткост је најти на човека који нема потребу или жељу да створи нешто ново, да унапреди већ створено, да улепша своју околину итд. Могло би се рећи да је човекова природа стваралачка. Ко од нас није задовољан собом када успе да нешто направи? Када грађевинар сазида кућу задовољство се оцrtава на његовом лицу. Он са знатижељом очекује да комшије дођу и да похвале његов рад. Тако је слично и са свим другим занимањима. Шта год човек створи то изазива благотворно стање код њега. Е, због тога је, после пада, овај човек стваралачког духа изградио у себи човека који се разликује од човека кога је Бог створио. Бог је створио човека безгрешног са предиспозицијом да се усавршава. С друге стране, огrehовљени човек тражи свој идентитет ван Бога, ствара човека по човеку, онако како је

његовој новој природи то могуће. Ово је сада човек пун себе, себичан, без искрене љубави за ближње, спреман да оштети другога, да отима и убија...

Христос Првосвештеник тражи своје место у нама. Наш живот је у ствари борба између ова два лика у нама. Борба између свечовека и надчовека, како би то објаснио Св. Владика Николај. Свечовек је онај који се бори за Христово место у своме срцу и своме бићу. Да кроз њега Христос дела. Да се у свему испуни Апостолова изјава: „Не живим више ја нејо Христос у мени“. Натчовек је, пак, човек који избацује Христа из свога срца, коме је Бог оптерећење, који све зна и све може, који, ухваћен у чељусти лажне славе и лажне моћи, чини ствари које нису достојне човека. Креће у освајачке ратове, одлучује о судбинама других људи, под изговором да их спасава. Да бисмо се ми изборили да Христос живи у нама, потребно је да живимо Христом, да приступамо Светим тајнама Цркве и да тако, потпомогнути Духом Светим, благодаћу Божијом, полако и стрпљиво, вајамо у себи лик Првосвештеника Христа и потиснемо натчовека из себе, тај лик који је препрека нашем спасењу и заједништву са Богом.

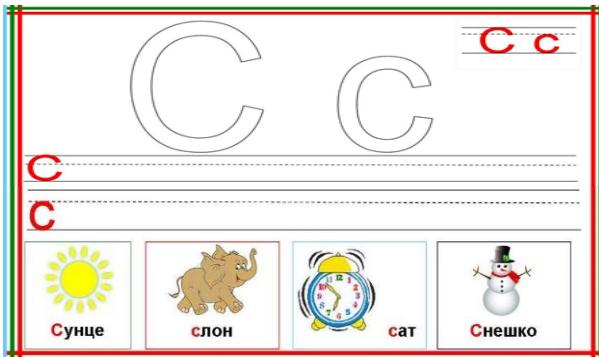
Апостол позива све нас речима: „Сјоја присјујајмо смјело пријесштуолу блајодаши, да примиши милосћ и нађемо блајодаш за блајовремену ђомоћ“. „Престо благодати“ је Црква Богом основана и сам Бог, као глава те Цркве. Благодат се раздаје вернима у Цркви а милост, према нашем тражењу, добијамо од Бога.

Господе Исусе Христе Сине Божији, учини да сви безрезервно прихватимо позив Св. Апостола, да смело приступимо „престолу благодати“, као и да нам подариш милости, о Свемилостиви Владику!

Проша Милорад Лончар

ШКОЛАРАЦ – ДЕЧЈА СЕКЦИЈА ГЛАСНИКА

СУНЦЕ СИЈА
СВАКИ ДАН

овца

ВАЗДУХ, ВОДА, САН И ХРАНА
ПОТРЕБНИ СУ СВАКОГ ДАНА

1. Погледај сличице. Без чега не можеш да живиш? Обој .

Cc

столица

стонога

пасуль

санке

прстен

Прочитај речи:
оса   стати
син   носити
сама   остати
осам   мастити
стан   снимати

Мама: Тасо, имамо сито.
Носи сито нани.
Тата: Носи и Стани исто.
Стана: Тасо, ти си
мамино и татино ❤.

Повежи речи, као у примеру, тако да добијеш реченице.

Тата носи
Са наном нисмо
Тома снио
Сима снима

мост.
сат.
сами.
сан.

Ребус

Сусрет

Уплаши се Миша пса,
па га гледа, бечи очи:
„Шта ли хоће ово куче,
ако лане, ако скочи...?“

Уплаши се пас од Мише,
па га гледа, бечи очи:
„Шта ли хоће овај дечак,
ако викне, ако скочи...?“

Чини ми се схватили су
да је глупо што се плаше.
Миша рече: „Здраво, куцо!“
Куза њему репом маше.

Симеон Маринковић

бечити очи

Зашто се Миша боји пса?
Зашто се пас боји Мише?

Свеједно

Легао Јоца
синоћ на кревет.

Пробудио се
јутрос у девет.

Зевнуо двалпут
тога јутра,
 па рекоб: – Нека,
устањи сутра.

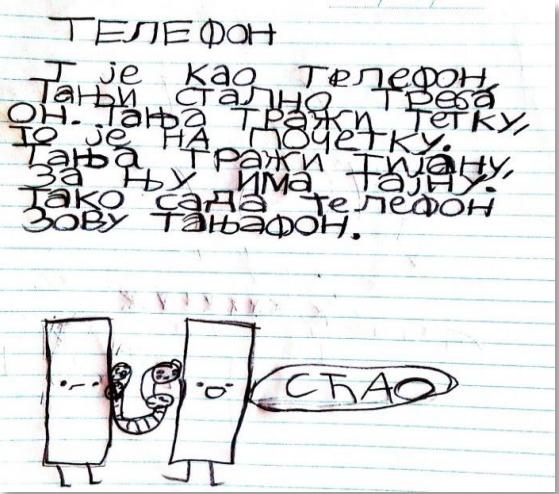
Драган Лукић

Шта је у овој песми смешно?

РАДОВИ НАШИХ УЧЕНИКА

АУТОМОБИЛ
ЕСКИМ
トルта
ПТИЦА
ФОКА
БРОД
жаба
ЛУГВАШКА
РИБА
Хлеб
Воз
звено
Мачка
Сат
ципела
гусари

Спортисти

Тома и Тога су послали
писмо Јаси.

У писму су му написали:

- Погатамо смо спортистима.
- Играли лотар и у штиму смо.
- Шутирали смо по осам пута.
- Постигли смо три гола.

Дати текст препиши писаним словима.

Мита и Тома су спортисти. У истом су тиму.
Лотар су шутирали по осам пута. Постигли су три гола.

ШТА КО ВОЛИ, ШТА КО УМЕ

Неки људи су слични по томе што воле исте ствари.
Али неки се разликују по томе шта воле.
Свако од нас нешто више, а нешто мање воли да ради.

На слици уочи шта ко воли.
У поред слике упиши одговарајуће слово:

- С – спорт
- Ч – читање
- Б – биљке
- Ж – животиње
- М – музика

МИСЛИ ЗА СВАКИ ДАН: 27. МАРТ

И учинио си нас Богу
нашему цареве и
свештенике (Откр. 5, 10)

Господ Исус хоће да све људе учини сличним Себи. Као Син Божји Он хоће да сви буду Богу усиновљени. Као Цар Он хоће и њих да Му буду саџареви. Као Свештеник – да Му буду сасвештеници. Као Свemoћан – да учествују у моћи Његовој. Као Бесмртан – да учествују у бесмрћу Његовом. Као Свети – да учествују у светости Његовој. Као Вакрсли – да сви буду деца вакрсења. То је Господ хтео, и зато је и сишао на земљу, да нас издвоји од животиња, да нас уздигне над животом животињским, и да нам да достојанство нас свом видљивом твари, како је достојанство Адам имао у Рају пре греха.

Због овог Свог човекољубивог и за људе спасоносног плана Господ је био од јеврејских старешина на крст разапет, а и од нас хришћана Он је до данас пожњео небројено пута трње неблагодарност и неразумевања. Ми се показујемо неблагодарни и неразумни кад год почиштавамо и газимо заповести Његове. Својим гресима сваки грешник плете нови трнов венац и ставља на свету главу Његову. Кад нас је то Он увредио да тако чинимо? Кад је Он ма и једном од нас помислио зла, да Му злом враћамо? Он се спустио у нашу смрадну јamu, где смо ми привикли на живот са змијама и акрепима, и повукао нас навише, на висину, на светлост и чистоту, у царство. Он хоће да нас учини царевима и свештеницима, а ми отурамо спасавајућу руку Његову и враћамо се у јamu ка змијама и акрепима.

О браћо, доста и предоста овога понижавања Њега и потирања себе! Ухватимо се крепко за руку свога Спаситеља и хајдмо за Њим. Он нам добро жели. Он нам добро чини. Он је за наше добро пострадао. Он је једини, једини наш пријатељ који се не мења.

*Свети владика Николај
Припрема Милош Ристић*

ЛИЦЕМЕРНА ИСПОВЕДСТВЕ РУГАЊЕ БОГУ

Пао си у осуђивање, у стомакоугађање, у гнев? Пао си у прељубу? Сагрешио си као човек. Али ако приступиш светој Тајни покајања непажљиво, са лукавством, са резервом, учинићеш сатанско дело, наругаћеш се свемогућем и свевидећем Богу Који те је саздао и пресаздао, Који ти је даровао благодате покајања како би помоћу њега пребивао у пристаништу и стању обновљења, и Који ће ти, на крају, судити, испитујући како си употребио Његове неизрециве дарове.

Немој се сложити са помишљу лукавога који ће те наговарати: „Како да кажеш духовном очу за тако гнусно и ниско сагрешење? Сакриј га сада, па ћеш рећи приликом следеће исповести, кад прође доволно времена и кад те буде мање стид да говориш о своме греху, као о давно прошлом, кога се једва и сећаш.“

Препознај глас древне змије која долази као ловов да ти *украде* добре мисли, да те *закоље* лукавим саветом, да те *уиропасши* одузимањем спасења које ти Господ нуди на дар кроз покајање. Звук тога гласа налик је ономе који се некада пробио у рај и извукao одатле наше праоце.

Сине Адамов! Тада глас тежи да се данас увуче у твоју душу, како тебе не би пустио у рај. Одврати се од њега, не слушај га, немој да окусиш отров који је смртоносан за твоју душу.

Св. Ићашије Брјанчанинов

НАПРСНИК СВЕТОГ ПАТРИКА (ОДЛОМАК)

Свети Патрик, епископ Амарга и просветитељ Ирске, одлуком Светог Синода Руске Православне Цркве 2017. године уврштен је у календар православних светаца (17/30. марта). Св. Патрик је живео у петом веку, пре великог раскола, и заслужан је за покрштавање ирског народа.

„Напрсник“ (breastplate, буквално: грудни окlop) је заштитна молитва од телесних и духовних непријатеља, популарна у ирској култури. Овај напрсник се приписује Св. Патрику.

Вежем овог дана на се,
Моћну силу призывања Тројице:
Веру Тројичну Сједињену
У Створитеља елемената.

Вежем овог дана на се,
Силу оваплоћења Христовог,
и уз то његово Крштење,
Силу Распећа,
и уз то Његово Погребење,
Силу Вакрсења, уз Вазнесење,
Силу долазећег Страшног Суда.

Вежем овог дана на се,
Моћ Божију да ме води.
Снагу Божју да устави.
Мудрост Божју да ме учи.
Око Божје да сагледа.

Ухо Божје да ме чује.
Слово Божје да прозбори.
Руку Божју да ме чува.
Стазу Божју предусретну.
Штит Божији да саклони.
Силе Божје да ме бране.

Од привеза злих духова,
Од греховних искушења,
Од жудности прирођених,
Од свих који зло ми желе,
Било близу или даље,
Било много или мање.

Превод Н.С.

LEARN THE TROPARIION TO THE CROSS

O LORD, SAVE THY PEOPLE,
AND BLESS THINE INHERITANCE!

GRANT VICTORY TO THE
ORTHODOX CHRISTIANS
OVER THEIR ADVERSARIES,
AND BY VIRTUE OF THY CROSS,
PRESERVE THY HABITATION.

What is a “troparion”? A troparion is a short hymn (song) of praise or prayer.

What is the meaning of this troparion? The Lord is Jesus Christ, our God. We ask Him in this troparion to protect us from physical and spiritual harm (evil).

What do the words “Thy” and “Thine” mean? They mean “your” and are old formal words that show respect when talking to God.

What is “inheritance”? An inheritance is something that is passed forward from generation to generation, from great-grandparents to grandparents to parents to children: YOU. The inheritance of God includes all the teachings and traditions of the Orthodox Church.

What is meant when we ask God to us grant victory over our adversaries? Who or what are our adversaries? An adversary is someone or something that opposes us or can hurt us. An adversary “can be” an army but the meaning here is also the struggle that every person has to fight against his or her bad habits and sins.

What do the words “by virtue of Thy Cross” mean? This refers to the power of the Cross of Christ to protect us from harm. When we pray, we cross ourselves. Every time we cross ourselves we are asking God to be with us and to protect us or grant us something that we ask of Him. We wear a cross at our neck for the same reason.

What is “preserve Thy habitation”? As we said above, the word “Thy” refers to God, so “Thy habitation” refers to God’s habitation. A habitation is a place where someone lives. God’s habitation is in both the Church and in your heart. Just as when we say the prayer to the Holy Spirit (“come and abide in us”), when we ask God to “preserve Thy habitation” we are asking Him to preserve the Church and also to keep our hearts free from sin so God is welcome there.

THE CROSS IS THE DENIAL OF EGO

Whosoever will come after me, let him deny himself, and take up his cross, and follow me – said our Lord to his disciples, as we listened in today’s Gospel.

What does it mean “deny himself”? Denying oneself means abandoning the sinful life. The sin, by whose intercession our fall came to be, has consumed our nature so much that it became natural: denying sin became denying the nature; and denying nature is denying ourselves. Eternal death, which defeated our soul, has transformed to life for us. It requires its nourishment: sin, and its gratification: sin. By such nourishment and gratification eternal death maintains and keeps its rule over man. But the fallen man considers the preservation and maturing of the power of death over himself as the continuation and thriving of life. Against this eternal death, which appears to humankind – due to its sickness from the horrible fall – as life, Lord brings His verdict: *For whosoever will save his life – nurturing in his soul the fallen life, i.e. the eternal death – shall lose it; but whosoever shall lose his life for My sake and the Gospel’s – by numbing the sinful desires and denying the sinful delights – the same shall save it.*

What does it mean “take up his cross”? The cross was the tool of

shameful punishment for plebs and prisoners without citizen rights. To take up one’s cross means to calmly endure the ridicule and insults, the sufferings and persecutions by which the sin-loving and blinded world torments the follower of Christ.

To take up one’s cross – that means to boldly suffer hard invisible toil, invisible anguish and torment while fighting with our own passions, against sin and spiritual forces of evil who live in us and fiercely oppose us when we intend to throw off the yoke of sin and take yoke of Christ upon us.

To take up one’s cross – that means to accept with calmness and submission those transient sufferings and troubles which Divine providence pleases itself to allow on us, in order to cleanse us from our transgressions. *Shall we receive good at the hand of God, and shall we not receive evil? The Lord gave, and the Lord hath taken away, blessed be the name of the Lord.*

What does it mean to take up the cross, and specifically –the cross of our own? That means every Christian should patiently suffer the humiliations and persecution which afflict him, and, with courage and persistence, fight exactly those passions and sinful thoughts that appear to him. That means to be content with such accomplishments that are commensurate with our abilities. The whole of humankind agonizes and suffers on earth: but how different those agonies are! How different are the passions consuming us! How different are the troubles and temptations that Lords send upon us, to cure us and cleanse us from our transgressions! It is true: every man has his own cross. He who has taken his own cross and renounced himself is in peace with himself, with his own circumstances both internal and external; and only such a person can follow Christ correctly and sensibly.

St Ignatius Brianchaninov

ST PATRICK OF IRELAND (17/30 MARCH)

St Patrick, the Bishop of Amargh, is considered the Teacher and Protector of Ireland who converted the Irish pagans to Christianity.

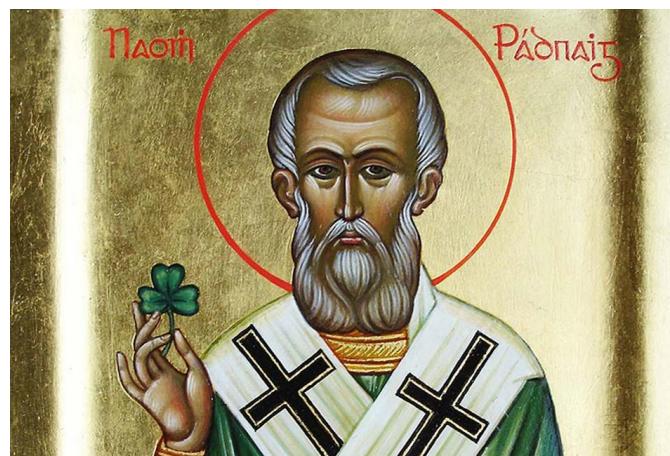
He was born Patricius, a British subject of imperial Rome, born around the year 400 into a middle class family – his father was a deacon – and trained for comfort and success. At the age of sixteen, he was kidnapped by Irish slave traders and sold to a petty king named Miliucc, who sent him out to the hills to work as a lone shepherd. He spent six years of woeful isolation. Frightened, lonely and confused, a child in an alien land with no help, family or friends, Patricius endured six years of this woeful isolation, and by the end of it he had grown from a careless boy to something he would surely never otherwise have become - a holy man, indeed a visionary for whom there was no longer any rigid separation between this world and the next. On his last night as Miliucc's slave, he received in sleep his first otherworld experience. A mysterious voice said to him: "Your hungers are rewarded: you are going home."

After seeing a vision of the ship waiting for him, Patrick fled his captors and reunited with his family in Britain; however, nothing was the same. He met God, went to Gaul for theological education and after being made Bishop, he was sent to spread the Christian message to the pagan kings of Ireland, as the first Christian missionary since St Paul, 400 years before.

St Patrick converted the warring tribal kings to the Christian faith, and thousands of their people too. A former slave transformed a nation of battle-hardened warrior kings with love. His love for his adopted people shines through his writings,

When he travelled back to Britain later in life to plead for some of his converts who had been taken in slavery by British pirates, his former countrymen no longer trusted him as one of their own.

The phenomenal success of Patrick's mission is not, however, the full measure of his personality.

St Patrick's icon by Ekaterina Platoshechkina

Since his writings have come to be better understood, it is increasingly recognized that, despite their occasional incoherence, they mirror a truth and a simplicity of the rarest quality. Not since St. Augustine of Hippo had any religious diarist bared his inmost soul as Patrick did in his writings. As D.A. Binchy, the most austere critical of Patrician (i.e., of Patrick) scholars, put it, "*The moral and spiritual greatness of the man shines through every stumbling sentence of his 'rustic' Latin.*"

Toward the end of his life, he retired to Saul, where he may have written his Confessio. It is said that an angel conveyed to him that he was to die at Saul, the site of his first church. He reposed in Lord on 17 March 451.

THE HOLY SYNOD OF RUSSIAN ORTHODOX CHURCH, UNDER THE AUTHORITY OF HIS HOLINESS PATRIARCH KIRILL OF MOSCOW AND ALL OF RUSSIA, HAS ADOPTED ST PATRICK AND 15 OTHER WESTERN SAINTS WHO LIVED BEFORE THE GREAT SCHISM INTO CHURCH CALENDAR ON 9 MARCH 2017.

The adoption criteria used were: their unwavering confession of Orthodox faith; the circumstances of their canonisation; the absence of their names in polemic writings against Orthodox Church and rituals; and their veneration in eparchies of Russian Orthodox Church abroad, as well as other Orthodox Churches.

Before the end of the 7th century, Patrick had become a legendary figure, and the legends have continued to grow. One of these would have it that he drove the snakes of Ireland into the sea to their destruction.

Patrick himself wrote that he raised people from the dead, and a 12th-century hagiography places this number at 33 men, some of whom are said to have been deceased for many years. He also reportedly prayed for the provision of food for hungry sailors traveling by land through a desolate area, and a herd of swine miraculously appeared.

ANOTHER LEGEND, PROBABLY THE MOST POPULAR, IS THAT OF THE SHAMROCK, WHICH HAS HIM EXPLAIN THE CONCEPT OF THE HOLY TRINITY, THREE PERSONS IN ONE GOD, TO AN UNBELIEVER BY SHOWING HIM THE THREE-LEAVED PLANT WITH ONE STALK.

Traditionally, Irishmen have worn shamrocks, the national flower of Ireland, in their lapels on St. Patrick's Day, March 17.

Compiled from essays by Paul Kingsnorth, Molly Kluever and Encyclopedia Britannica

